

Fonds Kwadraat in gesprek met...

Gabriel Lester

Met veel genoegen presenteren we het 10e interview in de reeks Fonds Kwadraat in gesprek met... Deze keer vroegen we kunstenaar Gabriel Lester waar hij nu mee bezig is en wat zijn plannen zijn.

Gabriel Lester (1972) is beeldend kunstenaar, filmregisseur, uitvinder en auteur. Zijn werk bestaat uit installaties, performances, film- en videokunst, fotografie en proza. Daarnaast realiseert hij in opdracht kunstprojecten in de openbare ruimte en geeft hij les. Zijn kunstwerken brengen zelden één expliciete boodschap of idee over, maar stellen manieren voor om je tot de wereld te verhouden. Lester's werk maakt deel uit van verschillende openbare en particuliere collecties, waaronder het Stedelijk Museum in Amsterdam, 798 Art Zone in Beijing, 21 Museum in Nashville en Museum Boijmans Van Beuningen in Rotterdam.

Gabriel Lester (foto Sven Signe den Hartogh)

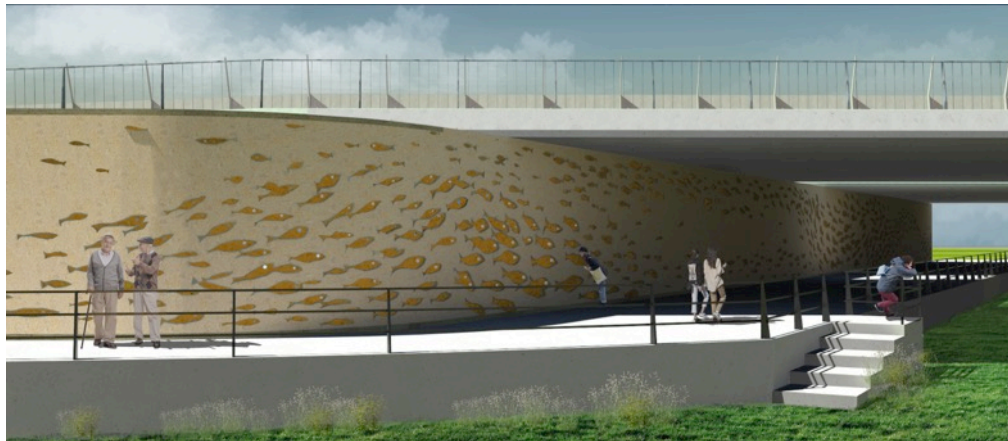
Waar ben je op dit moment mee bezig?

Er lopen altijd verschillende projecten parallel. Sommige daarvan spelen zich meer op de achtergrond af, omdat ik ze al naar een niveau heb gebracht waar anderen ze verder kunnen ontwikkelen. Andere projecten spelen in mijn achterhoofd, omdat ik ze nog moet bedenken of uitwerken. En er lopen projecten die om mijn onmiddellijke aandacht vragen. Op dit moment zijn dat een stuk of tien projecten, allemaal in een ontwikkelings- of realisatiefase.

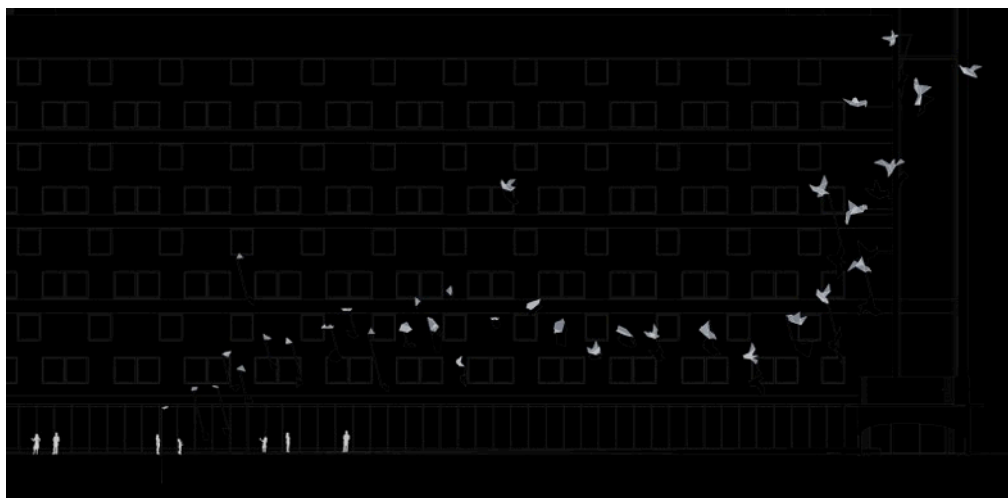
Een voorbeeld van een project dat zich op het moment op de achtergrond afspeelt is een expositie in Machinery of Me, een expositieruimte in een oude kazerne vlak bij het Kröller-Müller Museum. Het basisconcept daarvoor heb ik enkele jaren geleden in samenwerking met studenten van de Academie van Bouwkunst in Amsterdam al eens onderzocht. Nu werk ik het uit tot een ruimtelijke installatie. Omdat die gebouwd moet worden en technisch complex is, is daar nu iemand anders mee bezig. Zo nu en dan krijg ik resultaten te zien of ga ik op locatie kijken naar een test. Het wordt heel mooi!

Projecten waar ik nog niet echt aan begonnen ben, maar die in mijn achterhoofd spelen, zijn twee opdrachten voor de publieke ruimte: een permanent kunstwerk in de busterminal van Centraal Station Utrecht en een publiek kunstwerk in een klein stadspark in Almere. Ik neem nieuwe, nog niet uitgewerkte projecten met me mee op de fiets, onder de douche en naar bed. Dan focus ik er steeds heel kort maar heel intensief op. Langzaam komen die projecten dan tot leven. Vervolgens ga ik met mensen praten die de materialen waaraan ik denk leveren of fabriceren en dan is het alweer een fase verder.

Wat er nu echt op tafel ligt is een installatie die ik in samenwerking met Monadnock architecten uit Rotterdam ontwikkel voor een tentoonstelling in de Schirn Kunsthalle in Frankfurt en een grote solotentoonstelling die ik zal vormgeven in de Electriciteitsfabriek in Den Haag.

Impressie van wandkunstwerk 'Parade', in ontwikkeling

Impressie van kunstwerk nieuw hoofdkantoor PostNL 'AirMail', in ontwikkeling

In 2018 sloot je een lening af bij Fonds Kwadraat. Waar heb je de lening voor gebruikt?

Voor de aanschaf van een nieuwe filmcamera. Ik heb samen met een voormalig student van het Sandberg Instituut – een performance kunstenaar die in Madrid woont – een scenario geschreven dat we in zijn geheel op IJburg wilden opnemen. Het was het verhaal van een beat-boksende chef-kok die een midlife crisis beleeft en het onderwerp van een documentaire wordt waarin hij zijn passie en inspiratie terug zou moeten vinden... Het was een zogenaamde screwball comedy. Maar dit soort projecten zijn in de huidige omstandigheden niet te maken zonder een aanzienlijk budget. Dus staat de camera nu onder een theedoek op een statief in mijn studio, te wachten totdat ik een project heb waarvoor hij wel kan worden ingezet. En daar werk ik ook aan; samen met een Britse schrijver ontwikkel ik een korte film die in twee dagen zou kunnen worden opgenomen. De hele gedachte van de aanschaf van deze camera was dat ik, net als in mijn laatste zelf gefinancierde speelfilm, onafhankelijk kon werken maar wel op een resolutie van cinema- en festivalkwaliteit. De vorige film die ik zo maakte was De Remigrant, over een man die na twintig jaar remigreert naar Nederland. Ik heb de film in zijn geheel bekostigd door de aanschaf van een camera. De rest was vrijwilligerswerk en heel veel geduld.

De met het bij Fonds Kwadraat geleende geld aangeschafte camera in afwachting van een project.

Still van De Remigrant 2019

Is er een plek, on- en/of offline, waar we je werk kunnen bekijken?

Jazeker. Mijn websites www.gabriellester.com / www.polylester.com / www.lestarfilm.com. Maar ook hebben twee van mijn galleries programma's waar mijn werk online getoond wordt. Galerie Fons Welters, www.fonswelters.nl, en RyanLee Gallery, www.ryanleegallery.com, Check ook hun Facebook en Instagram accounts.

Test met sneeuwval in de Electriciteitsfabriek

Wat zijn je toekomstplannen?

Vanzelfsprekend zijn de aankomende projecten opgenomen in mijn toekomstplannen. De tentoonstelling in de Electriciteitsfabriek is daar wel het meest ambitieuze van. Ik zou heel graag willen dat mensen zich die tentoonstelling nog lang zullen herinneren. Het is zo'n moment in de tijd dat als je iets doet, het belangrijk is dat er echte urgentie en generositeit in de projecten zit. De tentoonstelling heeft de titel Ω - Omega en verbeeldt een moment na of vóór een spectaculaire gebeurtenis. Ik maak de tentoonstelling zoals een filmmaker een film maakt of een hiphop artiest een plaat – met heel veel betrokken talenten. Daarnaast ben ik bezig met het ontwikkelen van mijn eerste speelfilm met een filmproducent. Dat is echt mijn allergrootste droom: speelfilms maken. Voor mij is er geen betere plek om de verhalen die ik in mijn hoofd heb en de beelden te verenigen in een enkel medium: cinema. Ik wil geen kunstige, experimentele filmmaker zijn. Ik wil films maken die zulk vakmanschap vertonen, dat het kunst is. Een lange weg te gaan, en soms denk ik dat ik er eerder aan had willen beginnen. Nu – met twee jonge kinderen en een praktijk die erg afhankelijk is van tentoonstellingen en opdrachten – is de overstap zowel moeilijk als beangstigend. Maar ik ga ervoor.

Heb je een tip voor andere (jonge) kunstenaars?

Omdat ik al enkele jaren les geef, heb ik goed kunnen observeren hoe jonge kunstenaars zich ontwikkelen. Een van de dingen die ik vaak meegeef is om stil te staan bij de noodzaak je kunstenaarschap te trainen. Noem het hersengymnastiek. Ik heb gezien dat veel (jonge) kunstenaars tijdens examens op de academie of bij tentoonstellingen verstijven, gespannen

worden en eigenlijk niet de souplesse en de flexibiliteit hebben die je van een kunstenaar verwacht. Vaak spreek ik over het feit dat inspiratie wel degelijk bestaat, maar dat misschien een van de belangrijkste elementen van het maken van kunst, de vaardigheid is om in de wereld te kunnen herkennen wat bij jouw verhaal, stijl of persoonlijkheid hoort. Andere dingen die ik studenten en jonge kunstenaars vertel, is dat je gevoel en intuïtie moet ontwikkelen voor mogelijkheden en mensen. Een van de lastigste dingen om te leren. Het gebeurt jonge kunstenaars heel vaak dat ze veel tijd en energie steken in een belofte die nooit wordt nagekomen. Je moet dus naast kunnen herkennen in de wereld wat bij je verhaal past ook kunnen herkennen wie bij je verhaal past. En als laatste en dat is een heel optimistische: kunst is genereus. Je mag fouten maken en de mist in gaan, want als daartegenover goed werk staat, dan blijft dat overeind. En in dezelfde gedachte, werk dat je vandaag maakt kan misschien nog niet helemaal op de juiste manier worden begrepen en gewaardeerd, maar werk dat je over enkele jaren maakt kan dat werk van vandaag een nieuw perspectief geven. Zo is de context van je kunst eigenlijk altijd dynamisch en maken nieuwe werken je oudere werken betekenisvoller en rijker.

Fotomontage voor A Ringing in the Ears - een film over legermuzikanten